

DE HERTOGIN VERGIFTIGD

JOHAN ROBESIN

**DE HERTOGIN
VERGIFTIGD**

© 2022 Johan Robesin / Uitgeverij U2pi

Titel: De hertogin vergiftigd

Auteur: Johan Robesin

Omslagontwerp: Marijke Robesin

Fotografie: Henk Trouwborst en

Henk Knibbeler

Archief Gery De Cloedt

Uitgeverij U2pi, Den Haag, www.uitgeverij2pi.nl

Druk: JouvBoekdrukkerij.nl

ISBN 078 94 9324 086 5

NUR 402

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag verveelvoudig, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de auteur

*“De doortrapte wijze om een zaak te benadelen
is haar opzettelijk met valse argumenten te
verdedigen.”*

Friedrich Nietzsche

“Alles van waarde is weerloos”

Lucebert

Woord vooraf

De veelbesproken Zeeuwse Hertogin Hedwigepolder (gemeente Hulst) moet volgens afspraak in tussen Nederland en België (2005) volledig worden ontmanteld en vervolgens onder het zoute getij van de Westerschelde worden gebracht.

Zogenaamd om het verlies aan natuur in de zeearm te compenseren. Het doorsteken van de zeedijk zou in 2022 moeten plaatsvinden. Daarmee heeft het zwaar met PFAS (*‘for ever chemicals’*) vergiftigde Scheldewater vrij spel in het kaalgeslagen gebied.

Tenzij daar een stokje voor wordt gestoken, maar de politiek staat niet te popelen. Noch in Nederland, noch in Vlaanderen. Dood door vergiftiging van de Hertogin komt daardoor met de dag dichterbij. Behalve wanneer dit dreigende, zeer ernstige milieudelict tijdig wordt afgestraft. De kans is klein maar denkbaar als België en Nederland eindelijk hun verantwoordelijkheid nemen.

De echte Hertogin Hedwige de Ligne is in deze uitgave symbolisch met de naar haar genoemde polder verweven: de unieke Hertogin Hedwigepolder.

Onverschrokken dame

Hedwige. Niet zomaar een Prinses en Hertogin. De herinnering aan deze mooie, onverschrokken dame zal altijd blijven, ook als alle sporen zijn uitgewist en zij zelfs niet in aanmerking komt voor een tastbaar memoriam.

Haar landgenoten zijn fanatiek bezig om met ruig sloop- en graafwerk de historie geweld aan te doen. Respect hoort niet bij hun opdracht. Geld is de enige drijfveer. En pottenkijkers kunnen ze missen als kiespijn. Er gebeurt immers veel wat niet deugt.

Waarschijnlijk vragen zij zich geen seconde af wie deze vrouw was en waarom een stuk Nederlands grondgebied haar naam had.

En die door als Prinses de Ligne te huwen met Engelbert IX Hertog van Arenberg, een kleinzoon van Prosper Lodewijk van Arenberg, haar adellijke titel 'Prinses' inruilde voor die van 'Hertogin'. Niet dat ze dat erg vond. Helemaal niet zelfs.

Hoe dan ook, we hebben het hier over Hedwige Marie Gabriëlle de Ligne. Geboren op 4 mei 1877 als dochter van Charles de Ligne en Charlotte de Gontaut-Biron. Haar aanzien en die van haar familie was buitengewoon groot en zou nu nog meer glans verwerven. Het vermogen, de macht en de invloed - economisch, politiek en militair - van de Van Arenbergs en De Lignes zijn dan letterlijk grenzeloos. Niet zomaar in een paar zinnen te beschrijven. Je hebt er bovendien een stapel groot formaat landkaarten bij nodig.

Met haar beminde Hertog Engelbert kreeg zij drie kinderen: Engelbert, Erik en Lydia.

Een mooi gezin, dat de dynastie roem en kleur gaf en vooral opvolging in het vooruitzicht stelde.

Hertogin Hedwige van Arenberg de Ligne. Een vrouw met een indrukwekkend karakter. Logisch dat een polder en een straat naar haar genoemd werden.

Van de Hertogin is bekend, dat zij een charmante, modieus geklede, zelfverzekerde en standvastige vrouw was. Met een onbevreesde uitstraling. Bewust van haar positie, hield zij er een verfijnde levensstijl op na, waardoor ze een graag geziene gast in het high-society milieu was. Waar de blikken van menig heerschapp gedurende haar opvallende aanwezigheid hongerig aan haar kleefden..

Evenals haar man was Hedwige een gewaardeerd begunstiger van wetenschap, kunst en cultuur. Zij had kennis en smaak. Maar stond voor haar opinies. Haar sterke persoonlijkheid liet daar geen twijfel over bestaan. Discussies ging zij niet uit de weg. Waarom zou ze ook ?

Engelbert was ambitievol in de weer met het beheer van het waarlijk gigantische familiebezit, bestaande uit over half Europa verspreide grond- en bosgebieden, paleizen, kastelen, kloosters en tal van monumenten van grote culturele waarde.

Waar de hertog, dikwijls geïnspireerd door zijn echtgenote, mogelijkheden zag voor ontwikkeling of uitbreiding, aarzelde hij niet om

grote sommen geld te investeren in verbetering van leefomstandigheden, het scheppen van welvaart en werkgelegenheid.

Zo was hij voor de familie nauw betrokken bij grootschalige inpolderingen in de omgeving van Antwerpen en gaf hij het gewonnen land namen als Hedwige- en Prosperpolder. Een herkenbaar familiestempel. Zijn verwachtingen werden doorgaans omgezet in succes van formaat. Niet op de laatste plaats op agrarisch gebied. Hij zag kans de alom heersende bittere armoede een halt toe te roepen.

Nooit zou Van Arenberg geaccepteerd hebben, dat deze vruchtbare polders werden teruggegeven aan het zoute, vergiftigde zee-water van de Westerschelde. Natuurlijk niet!

De latere eigenaar, familie De Cloedt, wilde dat ook niet, maar moest zich helaas na hevig verzet uiteindelijk gewonnen geven tegenover een overmacht van politiek en gerechtelijk gemanipuleer.

Gery De Cloedt in een ongeschonden Hedwigepolder

Of doet het ‘tegenif’, dat sinds enige tijd stukje bij beetje wordt ingespoten, uiteindelijk toch zijn werk?

Gery De Cloedt, strijdlustig als hij is, laat het er in geen geval bij zitten. Opnieuw is hij ‘onder de wapenen’ voor de Hertogin.

“Hier hebben ze mijn polder niet voor afgepakt. Ik wil nog wel eens zien of ze de ontpoldering onder de gegeven omstandigheden door kunnen zetten. Op welke gronden.”

Giftig landsbelang

Een politieke dubbelmoord. Dat is het. Hedwige uitgeschakeld. Met voorbedachten rade nog wel. Eerst door grof geweld bij uitzetting en niet lang daarna door vergiftiging. Ik heb die vreselijke misdaad met eigen ogen zien voltrekken. Jarenlang. Wat ik ook probeerde, hoe ik ook m'n best deed, ik kon het niet verhinderen. Bij onvoldoende macht was de tegenmacht te groot.

In de geschiedenis was dat nooit anders. Tal van machthebbers en vooraanstaande politici

werden vermoord of slachtoffer van een aanslag. Ook in Nederland. Het argument van de daders was vaak dat hun tegenstanders een gevaar vormden voor het landsbelang. Hun moordzucht werd zo verheven tot een plicht.

Klassiek voorbeeld is de moord op Julius Caesar, die in Rome de Republikeinse vrijheid op het spel zou zetten. Claus von Stauffenberg gebruikte bij het beramen van zijn aanslag op Hitler in 1944 een vergelijkbare argumentatie. Nederlandse voorbeelden zijn Floris V, Willem van Oranje, Van Oldenbarnevelt, de broers De Witt en Pim Fortuyn. In Rusland was en is het ook niet mis. Het bewind van de tsaren, communistische heersers en dat van Poetin zijn getekend door moorddadigheid.

Opvallend zijn daarbij de vele gif-moorden. Dat begon al met de vierde keizer van het Romeinse Rijk, Claudius, die door zijn echtgenote Julia Agrippa werd vergiftigd om haar zoon Nero op de troon te helpen.

Politieke gif-moorden zijn eigenlijk van alle tijden. Actueel is de vergiftiging van oppositieleider Aleksej Navalny door een team van de

Russische inlichtingen- en veiligheidsdienst
FSB.

*Fysieke en politieke vergiftiging van de Westerschelde
raakt op haar sterfbed ook Hertogin Hedwige.*